

kan blive Spørgsmaal ved de enkelte Kontorholdslove, men hvorom der først kan blive Tale, naar vi komme til at behandle dette Forhold i dets Helhed.

Alberti: Jeg til tillade mig at fremhæve en Følge af disse knappe Kontorholdsbevillinger til Netsbetjentene, den nemlig, at nogle af Netsbetjentene have begyndt at undflaa sig ved at tage Kopier af de Dokumenter, der indleveres til Lingslæsning, under Naaberaabelse af, at deres Kontorholdsgodtgjørelse tvinger dem til at indskrænke deres Skriferantal. Nu er dette netop slet fra Netsbetjentes Side, som maa anses for nogle af de dugtigste og flittigste, vi have, og man tør derfor gaa ud fra, at disse Betragtninger ere berettigede. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den ærede Minister, om Justitsministeriet ikke vil undersøge, hvad der kan gøres, for at Kopier vedblivende kunne blive tagne af Netsbetjentene. Jeg tror, at den Praxis nu har bestaaet siden 1814 idetmindste, og den er heldig baade for Forretningsmænd og for Private. Jeg veed ikke, hvorledes man egentlig kan tro, at den store Stigen i Netsprotillerne skulde berettigede til at lade dem, der betale Netsgebyrer, faae en anden og daarligere Expedition end forhen. Vi se her i Kjøbenhavn af to Forslag, som nylig have været for eller ere for her, at Omfanget af Sagerne forøges daglig. Det er nu Tilfældet med den offentlige Politiret. Vi have netop en Sag derom staaende paa Dagsordenen idag. Det Samme har viist sig paa Finantsloven at have været Tilfældet ved Gjældskommissionen. For et andet Embede, som vi ikke have for ved dette Lovforslag, men som jo nok vil komme — det var her isjor, og det er Byfogedembedet i Aarhus — er ligeledes Netssagernes Antal iaar idetmindste steget til det Dobbelte. Det forekommer mig, at saadanne Forhold nødvendig paabyde, at man giver Embedsmændene større Tillæg til Kontorhold, thi Publikum er virkelig, saaledes som en æret Zaler sagde her forleden Dag, bedst tjent med, at Embedsmændene, og navnlig Netsbetjentene, faae til deres Underhold og til deres Kontorhold det, som behøves.

Th. Nielsen: Den ærede Justitsminister bemærkede, at det vilde dog være en underlig doktrinar Opfattelse, om man, naar man faae, at en Paragraf i en vis Lov var urigtig, da ikke i andre Love vilde stræbe at rette derpaa, og han tilspjødte, at man pleiede ellers at tillægge ham og hans Meningsfæller det Doktrinære. Jeg skal give ham Ret i, at det ikke alene er ham og hans Meningsfæller, hos hvem man finder Doktrinærismen. Jeg dømmes iøvrigt ikke om, hvorvidt han er doktrinar eller ikke, men ialtfald finder man Doktrinærisme tillige i ganske andre Klasser end dem, den ærede Minister tilhører, og jeg kan ikke

negte, at en saadan doktrinar Opfattelse forekommer mig at have givet sig tilkjende her i en ikke ringe Grad. Det ærede Medlem for **Wrsø** (Steenstrup) saavel som den ærede Ordfører (**S.** Solm) have Begge indrømmet, at det i og for sig var rigtigst, at Netsbetjentene fik deres Porto godtgjort efter Regning, at det var rigtigst overfor Statskassen og rigtigst overfor Befolkningen, som derved vilde bedre blive betjent. Enhver Mistante vilde forvinde, ialtfald for det Punkts Vedkommende, overfor Netsbetjentene. Men, sige de Herrer og navnlig den ærede Ordfører, det staaer nu engang i Postloven, og da man har bibeholdt Bestemmelsen for Amtmandsembedern, hvorfor saa ikke gjøre Skridtet fuldt ud ogsaa for Netsbetjentene? Det forekommer mig at være en underlig Logik. Har man gjort feil paa et Punkt, hvorfor saa forfætte Feilene paa andre Istedetfor netop at rette dem, for saa ogsaa at rette paa det Sted, hvor man før har gjort feil. Det forekommer mig dog at ville være den rigtige Veie at gaa. Postloven er dog virkelig ingen Grundlov for Danmark og ikke saa hellig og ukrænkelig, at man ikke skulde kunne røre ved den, naar man finder, at der er en eller anden urigtig Bestemmelse deri, og jeg finder, at denne Bestemmelse er feilagtig og ialtfald meget skadelig for den offentlige Ejendoms Lær i det Hele. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale at blive ved Justitsministerens § 5 og altsaa i det Stykke gaa Udvalget imod. Jeg har nu noget mere Saab om, at Paragrafen skal blive staaende, efter at det ærede Medlem for **Sorsø** (**Alberti**) har talt for den samme Sag, end jeg fra første Jærd turde nære, men selv om den idag skulde blive udstemt, haaber jeg, at den ærede Justitsminister efter de Udtalelser, her ere komne tilorde, ikke vil trættes af at vedblive at stille Forslag i samme Retning, som han har gjort iaar ved Kontorholdsloven.

Leth: Det er første Gang iaar, at jeg har været Medlem af Kontorholdsudvalget, men jeg kan ikke negte, at det mange Gange har forekommet mig at være et melankolsk Arbejde, som foresfalder i dette Udvalg. (Vilke: Ja, for os Andre med!). Ja, jeg vidste dog ikke, at det ærede Medlem har Indtægter, der berøres af dette Udvalgs Arbejder, men maaste er det dog Tilfældet. Der er i dette Udvalg Tale om at nedsette paa den ene og paa den anden Post, og man kan ikke — saaledes forekommer det i det Mindste mig — værge sig mod den Følelse, at man savner en nøiagtig Norm at gaa efter, at man mange Gange maaste kommer til at gaa den ene eller anden Netsbetjent for nær i det ene eller det andet Punkt. Jeg kan derfor saa godt forstaa de Ytringer, som vi idag have hørt af det ærede Medlem for **Sorsø** (**Alberti**), men hele denne Kalamitet forekommer mig at have sin nærmeste Forklaring deri, at det er et Salohedsarbejde, man er ved at